

bleven udredet af Bevillingen under Conto F. b., paa hvilken der ogsaa ved Lov af 6te Marts 1869 om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869 blev bevilget 150 Rb. til Qvarteergodtgjørelse for 20 Reserveintendantelever (Corporaler).

Da Ministeriet imidlertid ikke har kunnet ansee denne Postering for correct, men formener, at den omhandlede Qvarteergodtgjørelse rettest bør, ligesom den Godtgjørelse til Mundering, der tilstaaes Personer af Underclasserne, føres paa Conto B. q. som en særlig Udgiftspost, er der i det Rigsdagen forelagte Tillægsbevillingslovforslag for indeværende Finantsaar § 13 paa den nævnte Conto eftersøgt et Beløb af 1,200 Rb. til Udredelse af den omhandlede Qvarteergodtgjørelse.

Et lignende Beløb kan anslaaes at ville behøves for Finantsaaret 1870—71, og jeg skal derfor anmode det ærede Finantsudvalg om til 3die Behandling af Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1870—71 at stille følgende Vædringsforslag til § 22, nemlig:

til Conto B. q. Summen forhøies med..... 1,200 Rb.

18.

Krigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 19de Marts 1870.

Det er det ærede Udvalg bekendt, at Bevillingen under Conto E. b., omendstjøndt den i de til Budgetforslaget hørende Specificationer er beregnet efter Tjenestedagene, dog betragtes som en en bloc Bevilling. De anførte Dageantal ere kun nominelle, og de opførte Sætser for Slidpengene ere uforandrede siden 1866, stjøndt de ikke svare til de virkelige Forhold, og stjøndt deres indbyrdes Størrelse ved de forskjellige Aaaren ikke længere er correct.

Som en Følge af, at den ommeldte Bevilling er betragtet som en en bloc Bevilling, er Regnskabet for samme i det Væsentlige kun gaaet ud paa at gjøre Rede for den hele Bevillings Anvendelse til Anskaffelse m. m. af Vællædningsgjenstande, uden at der er seet hen til de ved Budgetsummens Beregning opstillede Enkeltheder. Derved er det Misforhold fremkommet, at medens selve Budgetberegningen maatte lede til den Antagelse, at det budgetterede Beløb gav fuld Erstatning for den Forringelse, Munderingsbeholdningen leed i Aarets Løb, viser dette sig i Virkeligheden ved nærmere at undersøge Beholdningernes Værdi ikke at være Tilfældet.

Denne Omstændighed, at Beholdningernes Værdi saaledes i Aarens Løb forringes, udviser en Mangel, hvorfra man ikke tør see bort, og det er derfor Krigsministeriets Driste at indføre en saadan Ordning af Munderingsvæsenet og de til samme knyttede Regnskaber, at man erholder Sikkerhed for, at Beholdningerne ikke forringes, og at der baade for Krigsbestyrelsen og for Statsrevisionen opnaaes den størst mulige Overtfærlighed saavel med Hensyn til Beholdningernes Værdi som til de bevilgede Penges Anvendelse.

Grundlaget for en saadan Ordning turde formeentlig være:

— at hver Afdeling normeres og forsynes med en efter Tjenesteomgangen afpasset Brugsbeholdning foruden en Feltbeholdning, hvilke Beholdninger til enhver Tid skulle være tilstede ved Afdelingen (Reservebataillonerne dog kun med en fælles Brugs- og Feltbeholdning);

— at der aarlig bevilges til disse Beholdningers Vedligeholdelse og Forsynelse saa stort et Beløb, som det i Aarets Løb stedfindende Slid andrager.

Krigsministeriet er ved de i de sidste Aar givne Extrabevillinger i det Væsentlige sat i Stand til at kunne fyldestgjøre den første af disse tvende Betingelser. Derimod er den